

Startside>Pengekrav>Sikring af aktiver under en kravspørcedure i et EU-land

Den originale sprogudgave af denne side [pt](#) er blevet ændret for nylig. Den sprogudgave, du kigger på nu, er i øjeblikket ved at blive oversat af vores oversættelse.

Følgende sprog: [en](#) er allerede oversat.

Swipe to change

portugisisk

Sikring af aktiver under en kravspørcedure i et EU-land

Portugal

1 De forskellige typer retsmidler

Foreløbige og sikrende retsmidler omfatter foranstaltninger til beskyttelse af visse retlige situationer f.eks.: a) foreløbige retsmidler inden for rammerne af den retlige ordning, som finder anvendelse på myndige personer, der har fået udpeget en værge, jf. [Lov nr. 49/2018 af 14. august](#), b) foreløbig bestyrelse af en fraværende persons aktiver (artikel 1021 i den civile retsplejelov), c) udpegelse af en værge *ad litem* (artikel 17 i den civile retsplejelov), d) de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre bevarelsen af aktiver, der indgår i et ubehandlet bo (artikel 938 i den civile retsplejelov).

Sikrende retsmidler har til formål at fjerne (*periculum in mora*), dvs. faren ved, at en forsinkelse af rettens dom vil forårsage alvorlig og uoprettelig skade for den påberåbte ret, og sikre den endelige doms effektivitet (jf. artikel 2 i den portugisiske civile retsplejelov).

Medmindre der træffes afgørelse om omvendt ansvarsbyrde, vedrører beskyttelsesprocedurer sager baseret på beskyttede rettigheder (artikel 364 i den civile retsplejelov), som beskytter eller midlertidigt foregriber virkningerne af den endelige foranstaltning ud fra den antagelse, at den retsafgørelse, der træffes i hovedsagen, vil give sagsøgeren medhold.

Risikoen for fare ved opsættelse giver retten myndighed til foreløbigt og summarisk at tage hensyn til et væsentligt retsforhold, som herefter skal gøres til genstand for en tilbundsående og mere langvarig undersøgelse. Hvis denne foreløbige overvejelse falder ud til sagsøgerens fordel, træffes foranstaltningen med det formål at beskytte mod risikoen.

Sikrende retsmidler har til formål at sikre de praktiske resultater af søgsmålet, undgå alvorlig skade eller foregribe opfyldelsen af retten og i videst mulig udstrækning opnå en balance mellem hensynet til hurtighed og retssikkerhed.

Der er fastsat to typer af beskyttelsesforanstaltninger i den portugisiske civile retsplejelov:

a) almindelige sikrende retsmidler (artikel 362-376 i den civile retsplejelov)

b) specifikke sikrende retsmidler (artikel 377-409 i den civile retsplejelov).

Førstnævnte er omfattet af artikel 362 i den civile retsplejelov, hvori det fastsættes, at personer, som har en velbegrunnet frygt for, at en anden person kan forårsage alvorlig og uoprettelig skade på deres rettigheder, såfremt ingen af de i lovgivningen fastsatte sikrende retsmidler egner sig til sagen, kan anmode om den relevante sikrende eller foreløbige foranstaltning for at sikre håndhævelsen af den rettighed, der er i fare (artikel 362, stk. 1, i den civile retsplejelov). Sagsøgerens interesse kan være baseret på en eksisterende rettighed eller på en ret, som følger af en afgørelse, der bliver truffet i et retsstiftende søgsmål, hvad enten det er foreslået eller allerede er anlagt (artikel 362, stk. 2, i den civile retsplejelov). Fælles sikrende retsmidler finder ikke anvendelse, når hensigten er at beskytte mod risikoen for skade, som specifikt forebygges af en af de specifikke retsmidler (artikel 362, stk. 3, i den civile retsplejelov). Specifikke sikrende retsmidler er dem, som er udtrykkeligt nævnt i den civile retsplejelov og i særskilt lovgivning.

Den portugisiske civile retsplejelov indeholder bestemmelser om følgende specifikke sikrende retsmidler:

- foreløbig tilbageførsel af ejendomsret (artikel 377 i den civile retsplejelov)
- ophævelse af bestyrelsesbeslutninger i selskaber (artikel 380 i den civile retsplejelov)
- foreløbigt underholdsbidrag (artikel 384 i den civile retsplejelov)
- foreløbig kompensation (artikel 388 i den civile retsplejelov)
- udlæg (artikel 391 i retsplejeloven)
- suspension af nye bygge- og anlægsarbejder (artikel 397 i den civile retsplejelov)
- beslaglæggelse (artikel 403 i den civile retsplejelov)

2 Betingelserne for at anvende disse retsmidler

Hvis en person påviser en begrundet frygt for, at en anden person kan forårsage alvorlig og uoprettelig skade på vedkommendes rettigheder, kan den pågældende anmode om et passende sikrende eller foreløbig retsmiddel for at sikre håndhævelsen af den rettighed, der er i fare (artikel 362, stk. 1, i den civile retsplejelov). Sagsøgerens interesse kan være baseret på en eksisterende rettighed eller på en ret, som følger af en afgørelse, der bliver truffet i et retsstiftende søgsmål, hvad enten det er foreslået eller allerede er anlagt (artikel 362, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Den slags foranstaltninger træffes, hvis der er en høj sandsynlighed for, at retten er reel, og hvis der er en tilstrækkeligt velbegrunnet risiko for, at den bliver krænkede (artikel 368, stk. 1, i den civile retsplejelov). Retten kan dog afvise foranstaltningerne, hvis skaden for sagsøgte som følge af anvendelsen heraf i betydelig grad ville overstige den skade, sagsøgeren ønsker at undgå ved benyttelse af foranstaltningen (artikel 368, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Anvendelsen af almindelige sikrende retsmidler afhænger også subsidiært af, at der mangler et specifikt sikrende retsmiddel, som passer til den faktiske situation (artikel 362, stk. 3, i den civile retsplejelov).

Således er der for de **uspecificerede forebyggelsesforanstaltninger**, jf. artikel 362 i den civile retsplejelov, følgende retlige forudsætninger:

- retten skal formodes at eksistere
- der er en velbegrunnet risiko for, at en anden person kan forårsage alvorlig og uoprettelig forringelse af personens rettighed (fare for opsættelse)
- det sikrende eller forebyggende retsmiddel er egnet til at sikre håndhævelsen af den rettighed, der er i fare
- den foranstaltning, der skal opnås, må ikke være dækket af andre sikrende retsmidler.

For at afsige kendelse om retsmidler skal der være summarisk bevis for, at den påberåbte ret højst sandsynligt er reel (sandsynlighed for medhold i hovedsagen), og den velbegrundede risiko for, at den naturlige frist for endelig afgørelse af tvisten kan forårsage uoprettelig skade eller skade, som er vanskelig at afhjælpe (fare ved opsættelse). Dommeren skal være tilbøjelig til at tro, at resultatet af hovedsagen vil være medhold til sagsøgeren, da sikrende retsmidler vil have klare retsvirkninger for den sagsøgte (artikel 368, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Vedrørende de **specifikke sikrende retsmidler**:

a) **foreløbig tilbageførsel af ejendomsret:** I tilfælde af voldeligt røveri kan ejeren anmode om, at vedkommendes ejendele midlertidigt tilbageleveres og gøre de forhold gældende, der udgør besiddelse, røveri og vold. Dommeren kan afsige kendelse om tilbagelevering uden indkaldelse eller afhøring af røveren, hvis dommeren ved undersøgelse af bevismaterialet vurderer, at sagsøgeren havde ejendele i sin besiddelse og blev frarøvet dem med vold (artikel 377, 378 og 379 i den civile retsplejelov).

b) **midlertidig ophævelse af bestyrelsesbeslutninger i selskaber:** Hvis en hvilken som helst form for forening eller virksomhed træffer beslutninger, der strider mod lovgivning, vedtægter eller aftale, kan en partner inden for ti dage (som regnes fra datoen for det møde, hvor beslutningerne blev truffet, eller den dato, hvor sagsøgeren blev opmærksom på dem, hvis de ikke blev behørigt indkaldt til mødet), anmode om, at gennemførelsen af disse beslutninger blev suspenderet. De skal dokumentere deres rolle som partner og bevise, at gennemførelsen af beslutningerne kan forårsage betydelig skade. De skal dokumentere deres rolle som partner og bevise, at gennemførelsen af beslutningerne kan forårsage betydelig skade. Anmodningen skal vedlægges en kopi af referatet af det møde, hvor beslutningerne blev truffet, og med undtagelse af årlige generalforsamlinger erstattes kopien af referatet af dokumentation for beslutningen (artikel 380-383 i den civile retsplejelov).

c) **foreløbigt underholdsbidrag:** En person, der har ret til underholdsbidrag, kan anmode om fastsættelse af det månedlige beløb, vedkommende skal have i midlertidigt bidrag, forudsat at den første endelige betaling ikke er foretaget. Når retten har modtaget anmodningen om midlertidigt bidrag, fastsættes en dato for retssagen, og parterne underrettes om, at de skal møde personligt til retsmødet eller være repræsenteret af en stedfortræder med særlig fuldmagt til at afslutte sagen. Sværskriftet fremlægges på selve retsmødet, og dommeren sigter mod at nå en aftale om fastsættelse af bidraget, som herefter godkendes ved dom (artikel 384-387 i den civile retsplejelov).

Møder ingen af parterne frem, eller hvis forsøget på at nå en aftale mislykkes, foranstalter dommeren bevisoptagelse før afsigelsen af en mundtlig dom, som skal omfatte en kortfattet begrundelse (artikel 385 i den civile retsplejelov).

d) **foreløbig skadeserstatning:** I forbindelse med krav om erstatning for dødsfald eller legemsbeskadigelse kan skadelidte og personer, der kan være berettigede til underholdsbidrag fra den skadelidte, samt personer, som skadelidte betalte underholdsbidrag i overensstemmelse med en naturlig forpligtelse, anmode om at få tildelt et bestemt beløb i form af en månedlig sum som foreløbig skadeserstatning. Dommeren vil bevilge den anmodede foranstaltning, forudsat at der foreligger bevis for en trangssituation som følge af den lidte skade og for sagsøgtes erstatningspligt. Den midlertidige betaling, der skal fratrækkes den endelige skadeserstatning, fastsættes retfærdigt af retten. Dette gælder også tilfælde, hvor kravet om erstatning er baseret på skader, som kan bringe skadelidtes underhold eller bolig i alvorlig fare. Førnævnte punkter vedrørende midlertidigt underholdsbidrag gælder tilsvarende også for behandlingen af denne foranstaltning (artikel 388-390 i den civile retsplejelov).

e) **Udlæg:** Udlæg giver en kreditor, der har kunnet dokumentere en risiko for, at de aktiver, hvori han har sikkerhed for sit krav, går tabt, mulighed for at opnå fogedrettens udlæg i aktiverne. Den, der anmoder om udlæg, påberåber sig forhold, som sandsynliggør kravets eksistens og begrunder den påberåbte risiko og fremlægger en liste over de aktiver, der skal gøres udlæg i, sammen med alle de oplysninger, som er nødvendige for at færdiggøre undersøgelsen. Hvis der begæres udlæg mod køberen af debtors ejendele, påberåber sagsøgeren — såfremt købet ikke ser ud til at være blevet anfægtet ved retten — de forhold, der gør tvisten sandsynlig (artikel 391-396 i den civile retsplejelov).

Efter undersøgelse af beviserne afsiges kendelse om udlægget uden høring af den anden part, forudsat at de lovfæstede krav anses for at være opfyldt (artikel 393, stk. 1, i den civile retsplejelov).

I tilfælde af udlæg i skibe eller deres last er sagsøgeren ud over at opfylde de generelle krav ansvarlig for at påvise, at udlægget er tilladt i betragtning af kravets art (artikel 394, stk. 1, i den civile retsplejelov). I så fald finder udlægsforretningen ikke sted, hvis skyldneren omgående stiller en acceptabel sikkerhed i forhold til kreditor, eller hvis dommeren inden to dage finder det passende, at skibets afsejling standses, indtil der er stillet sikkerhed (artikel 394, stk. 2, i den civile retsplejelov).

f) **nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde:** En person, der finder at have en individuel eller kollektiv ejendomsret eller enhver anden form for råderet, der risikerer at blive krænket som følge af nye anlæg, arbejder eller tjenester, som skader eller kan skade vedkommendes interesser, har mulighed for senest 30 dage efter at være blevet opmærksom på forholdet at kræve, at anlæg, arbejder eller tjenester udsættes med øjeblikkelig virkning. Sagsøgeren kan også for to vidner nedlægge forbud udenretsligt ved at give bygherren eller den ansvarshavende eller dennes stedfortræder besked på at indstille arbejdet. Dette udenretslige forbud har ingen virkning, hvis anmodningen om rettens godkendelse ikke er indgivet inden fem dage (artikel 397-402 i den civile retsplejelov).

g) **arrest:** Når der er en rimelig risiko for, at løsøre eller fast ejendom eller dokumenter fortabes, skjules eller bortskaffes, kan der anmodes om arrest. Denne arrest er knyttet til søgsmålet vedrørende specifikation af aktiverne eller bevis for ejerskab af rettighederne til de aktiver, i hvilke der er gjort arrest (artikel 403-409 i den civile retsplejelov).

Der kan anmodes om arrest af enhver, som har en interesse i at bevare aktiverne eller dokumenterne, men kun kreditorer kan dog anmode om arrest i tilfælde, som giver anledning til opkrævning af arv. Sagsøgeren skal summarisk bevise retten til aktiverne og de forhold, der ligger til grund for risikoen for deres fortabelse eller bortskaffelse. Afhænger retten til aktiverne af en verserende retssag eller en retssag, der er blevet anlagt, skal sagsøgeren overbevise retten om, at den pågældende anmodning er gyldig. Når det nødvendige bevismateriale er blevet fremlagt, godkender dommeren retsmidlerne, hvis vedkommende mener, at sagsøgerens interesse er i alvorlig fare uden arresten.

2.1 Procedure

Med undtagelse af proceduren for nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde, hvor det er muligt forinden at iværksætte et udenretsligt initiativ efterfulgt af en anmodning om rettens godkendelse (artikel 397, stk. 2 og 3, i den civile retsplejelov), er alle de øvrige sikrende retsmidler baseret på en indledende anmodning til retten, hvori sagsøgeren fremlægger summarisk bevis for den ret, der er i fare, og begrunder risikoen for skade. I anmodningen anføres en fortegnelse over højst fem vidner, og der anmodes om optagelse af øvrige beviser i overensstemmelse med artikel 365 i den civile retsplejelov.

På anmodning kan dommeren i afgørelsen om iværksættelse af foranstaltningen ophæve sagsøgerens forpligtelse til at anlægge hovedsagen, hvis det materiale, som er indsamlet under proceduren, har overbevist dommeren om, at den beskyttede ret er reel, og arten af den iværksatte foranstaltnings art er egnet til, at der kan nås en endelig afgørelse af tvisten (artikel 369, stk. 1, i den civile retsplejelov). Denne fritagelse kan der anmodes om indtil afslutningen af det endelige retsmøde. I tilfælde af ikkekontradiktorisk procedure kan sagsøgte gøre indsigelse mod den omvendte ansvarsbyrde og samtidig anfægte den iværksatte foranstaltning (artikel 369, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Ordningen med omvendt ansvarsbyrde gælder tilsvarende for foreløbig tilbageførsel af ejendomsret, midlertidig ophævelse af bestyrelsesbeslutninger i selskaber, foreløbigt underholdsbidrag, nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde og andre foranstaltninger ifølge særskilt lovgivning, som efter deres art muliggør en endelig bilæggelse af tvisten (artikel 376, stk. 4, i den civile retsplejelov).

Når det ikke er fastsat i lovgivningen, at foranstaltningen vil blive truffet uden at høre sagsøgte, vil sagsøgte blive hørt af retten, medmindre retsmødet ville bringe foranstaltningens formål eller effektivitet i alvorlig fare (artikel 366, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Skal sagsøgte høres, før der er afsagt kendelse om foranstaltningen, indkaldes sagsøgte til at gøre indsigelse inden for ti dage. Indkaldelsen erstattes af en meddelelse, når sagsøgte allerede er blevet indkaldt til hovedsagen (artikel 366, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Når indsigelsesfristen er udløbet, og sagsøgte eventuelt er blevet hørt, optages de beviser, der er påkrævet, eller som retten har bestemt (artikel 367, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Hvis sagsøgte ikke er blevet hørt, og der skal træffes afgørelse om foranstaltningen, forkyndes afgørelsen først for sagsøgte, efter at den er truffet (artikel 366, stk. 6, i den civile retsplejelov). Efter forkyndelsen har sagsøgte generelt ret til at kære kendelsen om foranstaltningen, hvis vedkommende finder, at den på baggrund af kendsgerningerne ikke burde være blevet afsagt. Sagsøgte kan også gøre indsigelse, hvis den pågældende ønsker at fremlægge forhold eller beviser, som retten ikke har taget i betragtning, og som måske kan fjerne begrundelsen for den sikrende foranstaltning eller mindske den (artikel 372, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Sagsøgte kan ved et af de førnævnte midler anfægte kendelsen om omvendt ansvarsbyrde (artikel 372, stk. 2, i den civile retsplejelov). Gør sagsøgte indsigelse, skal retten beslutte, om den tidligere forordnede foranstaltning skal opretholdes, mindskes eller tilbagekaldes. Denne kendelse og eventuelt underholdsbidraget eller tilbagetrækningen af den omvendte ansvarsbyrde kan appelleres og fører, hvis det er relevant, til optagelse af de beviser, som er nødvendige, eller som retten har bestemt af egen drift (artikel 372, stk. 3, i den civile retsplejelov).

Spørgsmål om stedlig kompetence er fastsat i artikel 78 i den civile retsplejelov, i henhold til hvilken:

a) anmodninger om udlæg og arrest kan indgives til retten, hvor den pågældende sag skal anlægges, eller det sted, hvor aktiverne befinder sig, eller — hvis der findes aktiver i flere retskredse — i en af dem (artikel 78, stk. 1, litra a), i den civile retsplejelov).

b) retten — for så vidt angår nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde — på det sted, hvor arbejdet skal udføres, har kompetence (artikel 78, stk. 1, litra b), i den civile retsplejelov).

c) den ret — for så vidt angår de øvrige sikrende retsmidler — for hvilken den pågældende sag skal anlægges, har kompetence (artikel 78, stk. 1, litra c), i den civile retsplejelov).

Hvis der ikke gøres aktiv indsigelse, forenes proceduren med sagen, når den er anlagt. Er sagen anlagt ved en anden ret, henvises den dertil, og den pågældende ret har enekompetence med hensyn til de næste skridt (artikel 78, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Er der under sagen anmodet om sikrende retsmidler, bør de tages op ved den ret, hvor den tilknyttede sag bliver behandlet, medmindre sagen afventer appel. I så fald sker foreningen først, når proceduren er afsluttet, eller når hovedsagens akter videregives til den første instans (artikel 364, stk. 3, i den civile retsplejelov).

Det er obligatorisk at lade sig repræsentere ved en advokat, når sagens værdi overstiger 5 000 EUR, eller hvis kendelsen kan appelleres i henhold til artikel 58 og 1090 i den civile retsplejelov sammenholdt med artikel 44, stk. 1, i lov om retssystemets opbygning (*Lei da Organização do Sistema Judiciário*).

Sagsgenstandens værdi fastlægges på grundlag af følgende kriterier:

a) for foreløbigt underholdsbidrag og foreløbig skadeserstatning, det månedlige beløb, der er bedt om, ganget med tolv (artikel 304, stk. 3, litra a), i den civile retsplejelov).

b) for foreløbig tilbageførsel af ejendomsret, værdien af den ting, der er unddraget ejeren (artikel 304, stk. 3, litra b), i den civile retsplejelov).

c) ved midlertidig ophævelse af bestyrelsesbeslutninger, værdien af tabet eller skaden (artikel 304, stk. 3, litra c), i den civile retsplejelov).

d) ved nedlæggelse af forbud mod nyt arbejde og uspecificerede sikrende retsmidler, den skade som søges forhindret (artikel 304, stk. 3, litra b), i den civile retsplejelov).

e) ved midlertidig ophævelse af bestyrelsesbeslutninger, værdien af tabet eller skaden (artikel 304, stk. 3, litra c), i den civile retsplejelov).

f) ved beslaglagte aktiver, værdien af det aktiv, som ejeren er frataget rådigheden over (artikel 304, stk. 3, litra f), i den civile retsplejelov).

2.2 De vigtigste betingelser

Når retten vurderer, om kriterierne for at afsige kendelse om et sikrende retsmiddel er opfyldt, skal retten altid vurdere, hvorvidt den risiko, der påberåbes, er begrundet, hvor grov en mulig krænkelse af rettigheden er, og hvor vanskeligt det vil være at opnå godtgørelse. Desuden bør retten vurdere, om den sikrende eller foreløbige foranstaltning faktisk er hensigtsmæssig for at sikre opretholdelse af den rettighed, der menes udsat for en risiko. Retten bør også vurdere, om der er nogen risiko forbundet med tidens gang.

Retten skal ligeledes kontrollere, om proceduren reelt eller potentielt bygger på en sag, der er eller vil blive anlagt på grundlag af den rettighed, der sikres.

Ved disse procedurer er det retten, der summarisk — dvs. med mindre strenghed end i en hovedsag — skal påvise, at der er begrundet sandsynlighed for, at den rettighed, der skal sikres, faktisk eksisterer, og at frykten for en krænkelse af rettigheden er tilstrækkeligt begrundet.

Alle sikrende retsmidler er hastende og har forrang for enhver anden retslig handling, der ikke er hastende (artikel 363, stk. 1, i den civile retsplejelov), og skal således afgøres i første instans senest efter to måneder, eller hvis det ikke er nødvendigt at stævne sagsøgte, senest efter 15 dage.

3 Beskrivelse af retsmidlerne

3.1 Hvilke typer aktiver kan omfattes af disse retsmidler?

Rettigheder og løsøre og fast ejendom, som hverken helt eller delvis er i modstrid med lovgivningen, kan gøres til genstand for sikrende retsmidler.

3.2 Retsmidlenes virkning

Da det drejer sig om kendelser afsagt af retterne, er de bindende for alle offentlige og private enheder og har forrang for andre afgørelser, der måtte træffes af andre myndigheder (den portugisiske grundlovs artikel 205, stk. 2). En person, der krænker det sikrende retsmiddel, jf. kendelsen, vil blive dømt for manglende overholdelse uanset hvilke foranstaltninger der er egnede til at gennemførelsen heraf (artikel 375 i den civile retsplejelov).

3.3 Retsmidlenes gyldighed

Uanset at sagsøgeren er fritaget for byrden med at anlægge hovedsagen, er det i artikel 373 i den civile retsplejelov bestemt, at den retssikrende foranstaltning bortfalder og udløber efter afsigelse af kendelsen:

a) hvis sagsøgeren ikke anlægges den sag, foranstaltningen afhænger af, senest 30 dage efter at vedkommende fik meddelelse om, at kendelsen om foranstaltningen blev endelig (artikel 373, stk. 1, litra a), i den civile retsplejelov)

b) hvis sagen standses i mere end 30 dage, efter at den er blevet anlagt, på grund af sagsøgerens forsømmelighed (artikel 373, stk. 1, litra b), i den civile retsplejelov)

c) hvis sagsøgeren ikke anlægges den sag, foranstaltningen afhænger af (artikel 373, stk. 1, litra c), i den civile retsplejelov)

d) hvis sagsøgte frifindes, og sagsøger ikke tager yderligere skridt tids nok til at drage fordel af virkningerne af den foregående sag (artikel 373, stk. 1, litra d), i den civile retsplejelov)

e) hvis den ret, sagsøger prøver at beskytte, bortfalder (artikel 373, stk. 1, litra e), i den civile retsplejelov).

Så snart kendelsen om den sikrende foranstaltning og omvendt ansvarsbyrde er blevet endelig, underrettes sagsøgte — uanset bestemmelserne om fordeling af bevisbyrden — om, at et søgsmål om anfægtelse af den sikrede rets eksistens skal anlægges senest 30 dage efter underretningen, idet den indførte foranstaltning konsolideres som endeligt element i tvisten.

Den samme straf finder anvendelse, når processen efter anlæggelse af sagen standses i over 30 dage på grund af sagsøgers forsømmelighed, eller hvis sagsøgte frifindes, og sagsøger undlader at tage yderligere skridt tids nok til at drage fordel af virkningerne af den foregående sag (artikel 371, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Udløbet af foranstaltningerne ifølge kendelsen afhænger af gyldigheden, efter retskraftig dom, af den sag, sagsøger har anlagt (artikel 373, stk. 3, i den civile retsplejelov).

4 Mulighed for appel af kendelser om retsmidlerne

Ordinære retsmidler er mulige, hvis sagsgenstandens værdi overstiger grænsen for den ret, kendelsen kæres til, og forudsat at den kendelse, der søges omstødt, vil betyde en skade for vedkommende svarende til mere end halvdelen af sagsgenstandens værdi (artikel 629, stk. 1, i den civile retsplejelov). Kendelser vedrørende værdien af de sikrende retsmidler kan også altid kæres, hvis det kan begrundes, at værdien overstiger grænsen for den retsinstans, som afsagde den omtvistede kendelse og foreløbige afvisninger af oprindelige anmodninger om sikrende foranstaltninger (artikel 629, stk. 3, i den civile retsplejelov). Der kan ligeledes iværksættes en appel af en kendelse, hvorved foranstaltningen afvises (artikel 629, stk. 3, litra c), i den civile retsplejelov). Kendelser om omvendt ansvarsbyrde kan kun appelleres sammen med appeller mod kendelser afsagt om den anmodede foranstaltning. Kendelser om afvisning af omvendt ansvarsbyrde er endelige og kan ikke appelleres (artikel 370, stk. 1, i den civile retsplejelov). Kendelser om sikrende retsmidler, bl.a. vedrørende omvendt ansvarsbyrde, kan ikke appelleres til den øverste domstole (Supremo Tribunal de Justiça), bortset fra i sager, hvor kendelsen altid kan appelleres (artikel 370, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Kendelser om sikrende retsmidler kan appelleres af:

Den part, der har tabt sagen (artikel 631, stk. 1, i den civile retsplejelov).

enhver, der ikke er part i sagen, men lider direkte og faktisk skade som følge af den sikrende foranstaltning (artikel 631, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Den ret, der har kompetence til at vurdere en appel, er retten i anden instans i den retskreds, hvor den retsinstans, der har afsagt den anfægtede kendelse, er beliggende.

Fristen for at indbringe appellen er 15 dage fra datoen for kendelsens forkyndelse (artikel 638, stk. 1, i den civile retsplejelov). Såfremt kæren også vedrører en ny vurdering af registrerede beviser, forlænges tidsfristen med 10 dage (artikel 638, stk. 7, i den civile retsplejelov).

En appel af en kendelse, der fuldstændigt afviser eller ikke godkender foranstaltningen, har opsættende virkning (artikel 647, stk. 3, litra d), i den civile retsplejelov). I øvrige tilfælde har den kun overførende virkning.

Gældende lovgivning

[Lov nr. 41/2013 af 26. juni](#) - den civile retsplejelov

[Lov nr. 62/2013 af 26. august](#) - lov om retssystemets opbygning

Relevante links

Yderligere oplysninger findes på følgende websteder:

[Portal da Justiça \(retsvæsenets portal\);](#)

[Direcção-Geral da Política de Justiça \(generaldirektoratet for retspolitik\)](#)

[Portal CITIUS \(CITIUS-portalen\)](#)

[Bases Jurídico-Documentais \(databaser med juridisk dokumentation\)](#)

[Diário da República \(Portugals statstidende\)](#)

Bemærk:

Hverken EJN-kontaktpunktet, domstolene eller andre enheder og myndigheder er bundet af oplysningerne i dette faktablad. Selv om oplysningerne ajourføres regelmæssigt, fritager de ikke for læsning af de retsakter, der er gældende på et givet tidspunkt, og de foregriber ikke udviklingen i fortolkningen af retspraksis.

Sidste opdatering: 11/07/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.